

[Formanden]

læg i anden omgang.

Holger K. Nielsen (SF):

Der var jo mange ting, man kunne tage fat på, men jeg skal forsøge at begrænse mig.

Statsministeren nævnte, at han skulle mødes med hr. Ellemann-Jensen flere gange i det næste par uger; men han nævnte også, at hvis de nu mødtes hver dag, kunne det være, at befolkningen blev træt af dem. Dertil vil jeg svare: Nej, det er de sandelig allerede nu. De behøver ikke at mødes hver dag for at få den oplevelse. Så det kan anbefales, at de stopper nu.

Men så havde statsministeren en række eksempler på, hvor godt det går. Det får mig altså igen til at mindes dengang, da hr. Poul Schlüter var statsminister. Han havde også altid sådanne eksempler, som han tog frem: Så var der et eller andet analyseinstitut, der sagde, at det gik så godt i Danmark, og så var der nogle andre, der sagde, at det gik så godt!

Jeg må sige, at når jeg hører alle disse eksempler fra en statsminister, er den eneste konklusion, jeg kan drage af det, at embedsmændene i Statsministeriet altså er gode til at støvsuge markedet for analyser, der roser den danske økonomi. Det er lige meget, hvilken statsminister vi har, så er statsministeren i stand til at præsentere eksempler og analyser, som viser, hvor godt det går for den danske økonomi, og det er jo godt nok.

Men det virkelig vigtige i dette her er det om EF, og dér vil jeg for det første sige – og det synes jeg er vigtigt at få sagt for historieskrivningens skyld – at jeg hørte statsministeren således, at han sagde, at det var regeringen, der samlede op efter den 2. juni og skabte det nationale kompromis osv. Men det er altså ikke sandt, for det var jo ikke regeringen, der gjorde det; det var Socialdemokratiet, SF og Det Radikale Venstre. Der var faktisk et regeringsparti, der var direkte og lodret imod det nationale kompromis! Det er jo sandheden om det.

Jeg synes for det andet, at Europadebatten i dag har vist, at i hvert fald CD ikke kan stå ved en linje, der skal føres på baggrund af det nationale kompromis. Men så må jeg lige stille et helt konkret spørgsmål, for jeg fornemmede sådan set, at der var lidt uklarhed vedrørende nogle af de spørgsmål, jeg tidligere stillede hr. Frank Jensen om de danske undtagelser: Er det rigtigt forstået, at forudsætningen for og en

grundlæggende del af det oplæg til et dansk udspil, der skal laves fra embedsmandsside, bliver, at de danske undtagelser ikke skal ophæves? Jeg må forstå statsministeren sådan, at der overhovedet ikke er behov for at ophæve de danske undtagelser – hverken med hensyn til ØMU'en eller med hensyn til forsvarsdimensionen og det retlige samarbejde og unionsborgerskabet. Hvis det er rigtigt, så synes jeg det er fint, og så er jeg sikker på at vi kan få en god diskussion om et dansk udspil.

Men jeg vil godt gentage endnu en gang: En forudsætning for, at SF går ind i en diskussion om et nyt forhandlingsoplæg er, at undtagelserne ikke ophæves.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Man kunne få den tanke, at det er godt, at statsministerens afslutningstale ikke er en forøvelse til åbningstalen. Eller måske er den det, og så kan det godt være, at vi skulle have et valg forinden!

Det, jeg tager ordet for, er Øresund og for at bede om et notat om den juridiske situation for landanlæggene i en situation, hvor Sverige siger nej, og hvor der er usikkerhed. Det er jo den historie, der er usikkerhed om nu. Jeg forstod, at det ville statsministeren ikke love. Jeg synes, det er for dårligt, at statsministeren ikke vil love det, men nu vil jeg så ikke spørge mere. Nu vil jeg bare sige, at det ville vække meget stor undren hos SF, hvis en anmodning fra SF's folketingsgruppe til justitsministeren om at lade Justitsministeriets lovkontor udarbejde et notat vil blive mødt med en afvisning.

For hvis vi er i en sådan situation, at anmodningen vil blive mødt med en afvisning, er det i hvert fald et parlamentarisk problem, at der ikke er et sted, hvor man kan få juridisk vejledning i svære situationer. Det er jo i svære situationer – og det er sådan en, vi står i – at det viser sig, om vort samfundssystem er bygget ordentligt op. Så jeg går ud fra, at jeg ikke skal stille flere spørgsmål om det nu, men at man tænker sig nøje om i regeringen, når vi anmoder om at få Justitsministeriets lovkontor til at udarbejde et notat, der giver parlamentet rådgivning i en svær situation.

Hermed sluttede forespørgslen.